

Nr 47.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1926 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § 2 mom. i förordningen den 22 maj 1925 med föreskrifter angående medgivande i vissa fall av undantag från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m.

I en den 14 maj 1926 dagtecknad proposition, nr 225, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att
dels antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 1 § 2 mom. i förordningen den 22 maj 1925 (nr 155) med föreskrifter angående medgivande i vissa fall av undantag från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m.

Häri genom förordnas, att 1 § 2 mom. i förordningen den 22 maj 1925 med föreskrifter angående medgivande i vissa fall av undantag från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m. skall erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

2 mom. Under förutsättning av ömsesidighet i tillämpliga hänseenden må Kungl. Maj:t tillika förordna, att de lättnader i beskattningsavseende, vilka enligt förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, förordningen angående bevillning av fast egendom samt av inkomst ävensom förordningen om kommunal progressivskatt tillkomma här i riket mantalsskrivna svenska medborgare, så ock den begränsning i fråga om skyldighet att avgiva uppgift till ledning för egen taxering, som enligt förordningen om taxerings-
Bihang till riksdagens protokoll 1926. 7 saml. 30 häft. (Nr 47—48.)

myndigheter och förfarandet vid taxering gäller för sådana medborgare, må avse jämväl utlänningar, som äro eller böra vara här i riket mantalskrivna.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1926.

dels ock medgiva Kungl. Maj:t rätt föreskriva, att de förordnanden, som kunna komma att jämlikt sistnämnda förordning av Kungl. Maj:t meddelas, skola tillämpas redan vid 1926 års taxering.

Utskottet.

På sätt framgår av ovannämnda statsrådsprotokoll hava föreliggande förslag föranletts av den mellan Sverige och Tyska riket avslutade handels- och sjöfartstraktat, om vilkens godkännande utskottet gjort hemställan i sitt denna dag avgivna betänkande nr 45. Enligt artikel 2 i nämnda traktat skola medborgare, tillhörande endera av de traktatslutande parterna, inom den andra partens område såväl för sin person som för sin egendom, sina rättigheter och intressen i fråga om skatter, avgifter, såframt de äro av skattenatur, och andra dylika pålagor i varje avseende åtnjuta samma behandling och samma skydd hos finansmyndigheter och finansdomstolar som landets egna medborgare och medborgare tillhörande mest gynnad nation.

Enligt förordning den 22 maj 1925 (nr 155) äger Kungl. Maj:t under förutsättning av ömsesidighet i tillämpliga hänseenden förordna om undantag i vissa fall från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt och angående bevilning av fast egendom samt av inkomst till vinande av att medborgare i främmande stat, vilka författningsenligt äro eller böra vara här i riket mantalsskrivna, måtte i vissa avseenden behandlas lika med här i riket mantalsskrivna svenska medborgare. Dylikt förordnande må jämlikt 1 § 2 mom. i förordningen avse dels rätt till avdrag för försäkringspremier och därmed likartade avgifter, dels ock rätt till orts- och familjeavdrag samt inträde av skatteplikt.

Förutom i de hänseenden, varom förmäles i 1 § 2 mom. av 1925 års förordning, äro enligt förordningarna om inkomst- och förmögenhetsskatt, angående bevilning av fast egendom samt av inkomst och om kommunal progressivskatt svenska medborgare, som äro här i riket mantalsskrivna, så till vida bättre ställda i beskattningsavseende än utlänningar, som viss skatte- lindring kan medgivas beträffande dödsbo efter sådan svensk medborgare. Den i nämnda moment Kungl. Maj:t givna befogenheten har nu föreslagits skola utsträckas att avse även detta fall. Vidare har på grund av den i nämnda författningsrum givna möjligheten till likställighet i avseende å inträde av skatteplikt den därmed sammanhängande föreskriften i taxeringsförordningen i fråga om skyldighet att avgiva uppgift till ledning för egen taxering gjorts

lika begränsad som för svensk medborgare, vilken är här i riket mantalskriven.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot vad sålunda förslagits, får, under återopande av vad föredragande departementschefen till ovannämnda statsrådsprotokoll anført, hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förvarande proposition nr 225,

1) antaga det vid propositionen fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § 2 mom. i förordningen den 22 maj 1925 (nr 155) med föreskrifter angående medgivande i vissa fall av undantag från gällande bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsskatt m. m.; samt

2) medgiva Kungl. Maj:t rätt föreskriva, att de förordnanden, som kunna komma att jämlikt sistnämnda förordning av Kungl. Maj:t meddelas, skola tillämpas redan vid 1926 års taxering.

Stockholm den 20 maj 1926.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: se under betänkandet nr 45.
